

# Згадалося-забулося.

Віталій Круглов

Згадалося-забулося.

Бува...

Так важко розчинятися у інших.

Твоя рука вигадує щось більше,  
і горизонт — насуплена брова.

Тікали і верталися.

Хіба?

Тепер нам ні до чого еполети.

Зникай, аби не бути зайвим третім,  
дивуючись удавано: "Ти ба..."

Здавалися і билися.

А ще —

бувають перемоги — не радієш...

І маю сон, де попри все є ти лиш.

Між холодом і страхом.

І дощем.